

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepisc. Et Capitvlo Pisano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

tentem, quo recepturæ sententiam nostræ se conspectui præsentarent. Interim autem in procuratore idoneo Lingonensi Ecclesiæ præcepimus provideri. Cùm autem prædictus Decanus & socij ejus cum prædictæ commissionis literis recessissent, dilectus filius E. Archidiaconus Lingonen. advenit: ad cujus instantiam te fili magister P. duximus eidem negotio adjungendum; cùm in primis literis esset expressum, ut tu, frater Episcope, viros tibi prudentes ascires. Volentes igitur ut tenorem prædictæ commissionis inviolabiliter observetis, licet ex abundantia, ad multam tamē instantiam Archidiaconi memorati, discretioni vestrae præsentium auctoritate mandamus quatenus si dictum Episcopum per judicium inveneritis innocenter, ipsum non solum ab interdicti sententia, verū etiam ab impetitione Decani & Capituli super objectis appellatione postposita penitus absolvatis. Personales autem quæstiones, si quas idem Episcopus & tam prædictus quam major Archidiaconus adversus Decanum vel aliquos Canonicorum habuerint, auditatis, & sublato appellationis obstaculo curetis fine debito terminare; talem in procuratorem ipsius Ecclesiæ interim deputantes, qui neutri parti esse debeat de ratione suspectus. Datum Laterani IV. Idus Februarij.

COLIMBRIENSI ET ALIIS
Episcopis in regno Portugallie
constitutis.

Epiſt. 554.
Diſſeruentiam
inter edictum
generale & par-
ticulae decla-
ra-
re.
Cap. Olim in
partibus. De
erubore signifi-
catione.

CVm in partibus vestris, peccatis exigentibus, sèpius contingat diversa loca interdicto supponi, quando generale vel particolare dici debeat interdictum, apud vos accepimus in dubium revocari; cùm illi qui ab Ecclesia Romana decorari privilegio meruerunt, videlicet, ut cùm generale interdictum terræ fuerit, liceat eis clausis januis, non pulsatis campanis, exclusis excommunicatis & interdictis, suppressa voce divina officia celebrare, interdicto particuliari se afferant non arctari, afferentes illud interdictum generale duntaxat, quando regnum vel saltem provincia tota subjicitur interdicto, propter quod & justitia sèpius deperit, & Prælatorum sententiæ contemnuntur, cùm in aliis interdictis provinciis divina celebrent, & suspensis organis aliorum, ipsi pulsatis cam-

panis, & apertis januis, quoilibet passim recipiant ad divina. Ne autem diversa interpretatio discordia causam inter vos ulterius & odij fomitem valeat ministrare, vel quod interdictum dici debeat generale, amodo in dubium revocetur, significatione vobis præsentium intimamus, quod cùm in privilegiis de regno vel provincia nihil expresse dicatur, nomine terræ non solum regnum vel provinciam intelligi volumus, verū etiam villam & castrum; ut & in his locum habeat quod de generali dicitur interdicto, videlicet, ut cùm villa vel castrum generali subjicitur interdicto, præscripta privilegij forma debeat observari. Datum Laterani VII. Idus Februarij.

ARCHIEPISC. ET CAPITVLO
Pisano.

Epiſt. 555.
Ut cives suos
horcētus illam
pacem atque
concordiam fer-
vare, quam re-
liqui ordines
Thuscæ ser-
bant.

Vide ſuprā epift.
56.

Civitatem Pisianam multum dilexit haec tenus, & in multis studuerit honorare, sicut operis exhibitio, quæ probatio est dilectionis, evidenter ostendit; nos, qui, licet indigni, ad apostolatus officium sumus Domino faciente promoti, prædecessorum nostrorum & præcipue Ianitæ memoriae Innocentij Papæ volentes vestigiis inhærente, si quod nobis occurrunt per quæ honori Ecclesiæ vestrae ac civitatis debeat derogari, ab eis vos & cives vestros curamus propensiùs revocare; quemadmodum vice versa vos & ipsos ad exequenda illa libentiùs intendimus adhortari, unde possit communis utilitas provenire. Sanè cùm bona memoriae Celestini Papæ prædecessoris nostri temporibus Legati apostolice sedis civitatem Pisianam ſuppoſuerint interdicto, pro eo quod cives Pisani à generalibus institutis patriæ deviabant; quia tamen forma tractatus illius nobis primitus oblata non placuit sub eo tenore, ad petitionem & instantiam Pisianorum interdictum duximus relaxandum; ut si, correctione adhibita, forma concordia nobis placeret in posterum, eam nobiscum pariter recipere tenerentur. alioquin civitas ipsa reduceretur in sententiam interdicti. Exinde verò dilecti filii Prior & alij civitatum reatores ad nostram præsentiam accedentes, tractatum concordia nobis & fratribus nostris pariter obtulerunt: in quo, post correctionem adhibitam, nihil invenimus quod in ecclesiastici juris vel cu-

Rr ij

jusquam minoris vel majoris persona præjudicium redundaret. Nec ista dicimus ideo quin concordia illa possint malentes abuti, cum vix contingat in rebus humanis aliquid tam salutiferum inveniri, unde per culpam abutentium aliqua sinistra non valeant provenire: quoniam & Apostolus aliis fuit odor vitae in vitam, aliis odor mortis in mortem; & ipse Christus lapis offensionis nonnullis extitit, & petra scandali, positus in ruinam & in destructionem mulorum. Et licet omnis potestas a Domino Deo sit, teste scriptura, ea tamen præminentibus nonnunquam peccatis exigentibus abutuntur. Nos autem prædictos rectores sollicitis exhortationibus curavimus admonere quatenus initam concordiam & firmaram ita providè administrarent, quod per eam & ipsi à gravaminibus libererentur, & aliis gravamina non infligant. Ne igitur in verbis nostris inveniremur mendaces, & in operibus inconstantes, dilectis filiis Potestati & populo Pisano per apostolica scripta minimus injunxit ut tractatum concordiae receptum à nobis & ipsi reciperent, ne communem to tuis patriæ viderentur impedire profectum. Alioquin per dilectum filium nostrum P. Basilicæ duodecim Apostolorum Presbyterum Cardinalem, apostolicæ sedis Legatum, civitatem Pisianam in interdicti sententiam mandavimus monitione præmissa reduci. Quod cum idem Cardinalis effectui mancipasset, quia Pisanos ipsos audivimus fuisse conquestos quod correcti capitularis eis copiam non exhibuit, & quod eos præter formam mandati, non solum interdicto, sed etiam maledicto subjecit, eidem per iterata scripta præcepimus ut competentes eis daret inducias, infra quas copia correcta capitularis exhibita delibaretur, ut mandatum apostolicum adimplerent. Vos tamen positum interdictum pro reverentia sedis apostolicæ humiliter servavistis, & servatis. Consequenter vero rectores omnium civitatum Thusciae ad sedem apostolicam venientes, de civibus vestris gravissime sunt conquesti, quod ipsi soli, omnibus aliis ad unitatem & concordiam jam inductis, tanquam hostes patriæ imminere omnium excidio viderentur; quod cum civitas ipsa maxima sit inter Thusciae civitates, ex parte illa posset toti patriæ

* damnum vel
periculum

* provenire; & nisi mutato consilio re-

ciperent quod tota Thuscia jam recepit, id non possent ulterius æquanimiter sustinere, quin potius ad gravamen civitatis illius totis viribus laborarent, quam satius esset perire duntaxat quam patriæ toram trahere in ruinam. Nos igitur affectione paterna volentes Pisanos ipsos, tanquam carissimos in Christo filios, ad quorum profectum Deo teste libenter intendimus, ad viam rectitudinis revocare, cum turpis sit omnis pars suo non congruens universo, universitatem vestram monemus attentiùs, hortantes in Domino, & per apostolica scripta præcipiendo mandantes, quatenus ipsos monere pariter & inducere satagatis ut pacem & concordiam, inventam, non ad injuriam cuiuslibet, vel jacturam, sed ad totius patriæ libertatem tuendam, & executiendum jugum gravissimæ servitutis, quam ferè universi & singuli de Thuscia receperunt, humiliter recipient, & observent; (in cuius tractatu, quem cautele eis præcipimus exhiberi, ne jurare ipsos oporteat quod ignorant, nihil, ut creditur, invenimus quod oporteat sollicitius præcavere) ne dum in suo sensu nimis abundant, & reprobant quod alij approbarunt, & nos ipsi cognovimus approbandum, de nostro videantur judicio non sine culpa sacrilegij dubitare. Sicutem (quod non credimus) monitis & præceptis nostris duxerint, sicut haecenus, contumaciter resistendum, nos, si quid eis & vobis pariter sinistrè congerit, erimus de cetero apud Deum & homines excusati, qui quod ad nostrum officium pertinebat, opportunè & importunè non cessavimus exercere, animam nostram liberare volentes, & vobis ipsis à malis imminentibus præcavere. Quia verò multa sèpe beneficia præstantur invitis, cum eorum non voluntati sed utilitati consuluntur, ut juxta verbum dominicum compellantur intrare, manus nostras, non ex odio, sed ex amore, curabimus in eos durius aggravare. Ut autem eorum honori pariter & profectui consulatur, valde quidem expedire cognovimus ut ad id exequendum magis nostra quam aliena districtio ne cogantur.

Scriptum est in eundem ferè modum Potestati & populo Pisano.